

som 3 Domme har stempet som vildledende, roligt tilladt, at Bankinspektørens Embedsautoritet anvendes saaledes, at Statusberetningen faar Karakter af at være en Embedserklæring fra den Myndighed, der fører Tilsyn med Bankerne. At den højtærede Statsminister ved at godkende Udsendelsen af Statusberetningen af 9. Juli har engageret sig embedsmæssigt i Beretningens Indhold, er hævet over enhver Tvivl. De Herrer var ved den Lejlighed til Stede i Kraft af deres Embeder, Statsministeren og Handelsministeren deltog i Mødet i Kraft af deres høje Embeder og med de Pligter og hele det Ansvar, som Embedet paalægger dem. Dette er, hvad man i Mangel af de Aktstykker, der fra anden Side her i Salen er blevet efterlyst om Perioden 1922 indtil September-Rekonstruktionen, kan udlede af et sparsomt Materiale. Konklusionerne, man kan uddrage deraf, er efter min Formening fældende, og fik vi de Oplysninger, der foreligger, er jeg ikke i Tvivl om, at Resultatet vilde blive endnu mere kompromitterende.

Saa kom jo September-Rekonstruktionen, som den højtærede Statsminister har haft den Frimodighed at forsvare med, at Sindene i Mellemtiden var blevet forberedt paa en Rekonstruktion. Om denne September-Rekonstruktion er det fra anden Side her i Salen senere i Februar blevet oplyst, at der i det paagældende Udvalg til Medlemmerne blev givet de mest alvorlige, indgaaende Meddelelser om Landmandsbankens Tab fra Nationalbankens Side, fra Bankinspektørens Side og fra Regeringens Side. Det blev hævdet og fastslaaet af den højtærede Regering, at den Undersøgelse, der var foretaget, var en meget skrap, alvorlig og tilbunds-gaaende Undersøgelse. Og et Par Maaneder efter viser Kendsgerningerne, at hele denne Redegørelse var usandfærdig. I November, 2 Maaneder efter, erklærer Statens særlig betroede Mand i den rekonstruerede Landmandsbank, Hr. Kammeradvokat Aagesen, offentligt til Vejledning for Publikum, at der var slet ikke blevet Brug for Statens Garanti for Landmandsbanken, alting gik saa udmærket, Publikum kunde være rolig, Banken var i den bedste Gænge. 5 Uger efter overraskes Rigsdagen af Sammenbrudet, og saa kommer vi til Februar-Rekonstruktionen, den tredie statsfinansielle Rekonstruktion. Ogsaa her foreligger en Statusberetning, en Statusoversigt, om hvilken den højtærede Statsminister for tredie

Gang til Vejledning for Offentligheden og Publikum, akkompagneret af den højtærede Handelsminister og Bankraadet, hævder, at denne Undersøgelse betyder den mest nøjagtige og omhyggelige Gennemgang af samtlige Bankens Engagementer, at nu kan man være tryk, nu er det hele i Orden, paa denne Statusberetning kan det forsvares at gaa med til en ubegrænset Statsgaranti indtil 1928. Hvorledes viser denne Statusberetning sig nu at være beskaffen, naar man undersøger den efter de Erfaringer, der foreligger i Løbet af 1923? Ja, det viser sig, at paa Engagement efter Engagement er der Tab, der er beregnet aldeles utilstrækkeligt. Jeg kan nævne dem Punkt for Punkt: Tabsafskrivninger paa Nordisk Bank, Tabsafskrivninger paa forskellige Vekselerengagementer, Tabsafskrivninger paa det senere rekonstruerede „Ballin“, hvor Forholdet nu er blevet det, at det er et fuldkommen Statsforetagende, idet Staten ejer hele Præferenceaktiekapitalen og i Virkeligheden er Enecreditor i Foretagendet. Det samme gælder Transatlantisk Kompagni og det samme de private Kunder i Landmandsbanken. Der er ikke Skygge af Tvivl om efter alt, hvad der nu er tilgængeligt for sagkyndige, at hele Præferenceaktiekapitalen, saaledes som det er blevet antydnet fra ærede Medlemmers Side her i Salen, er tabt, og at der udover denne Præferenceaktiekapital er et Tab paa adskillige Millioner Kroner. Det har glædet mig at se, at under min Polemik med Kammeradvokat Aagesen om denne Sag lod den højtærede Handelsminister sig i et Interview forlede til den fra hans Synspunkt maaske ikke videre behændige Udtalelse, at han nærede Haab om, at Præferenceaktiekapitalen kunde indvindes, altsaa han forudsatte, at Præferenceaktiekapitalen var tabt. Naar Forholdet er det, vil jeg gerne tillade mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister og den højtærede Handelsminister: Hvad er Meningen? Normalt skulde der nu i Februar Maaned afgives et Aarsregnskab for Landmandsbanken ligesom for andre Banker. Den højtærede Handelsminister har i sin Magt at udsætte denne Aarsopgørelse. Ifølge det Tillæg, som er vedtaget til Landmandsbankens Statutter, kan den højtærede Handelsminister fastsætte et Reglement med Hensyn til, hvornaar Generalforsamling skal afholdes i Landmandsbanken, og det Spillerum, han har, er 6 Maaneder fra Regnskabsaarets Udløb; thi ifølge Bankloven skal Aarsregnskabet forelægges Bankinspek-